

Odluka kojom se proglašava Kazneni zakon Bosne i Hercegovine

Koristeći se ovlastima povjerenima Visokome predstavniku člankom V Dodatka 10. (Sporazum o provedbi civilnog dijela Mirovnoga ugovora) Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, po kojima je Visoki predstavnik konačna vlast u zemlji glede tumačenja toga Sporazuma o provedbi civilnog dijela Mirovnoga ugovora, i posebice uzimajući u obzir članak II, 1., d. toga Sporazuma, po kojemu Visoki predstavnik: “pruža pomoć, kada to ocijeni prijeko potrebnim, u pronalaženju rješenja za sve poteškoće u svezi civilne provedbe”;

Uzimajući u obzir stavak XI, 2. Zaključaka konferencije o provođenju mira, održane u Bonnu 9. i 10. prosinca 1997. godine, kojim je Vijeće za provedbu mira pozdravilo nakanu Visokoga predstavnika da uporabi svoju konačnu vlast u zemlji glede tumačenja Sporazuma o provedbi civilnog dijela Mirovnoga ugovora, kako bi olakšao rješavanje bilo koje takve poteškoće, “donošenjem obvezujućih odluka, kada procijeni da je to prijeko potrebno” o određenim pitanjima, uključujući (sukladno točki c. ovoga stavka) “mjere radi osiguranja provedbe Mirovnoga sporazuma na cijelom području Bosne i Hercegovine i njenih entiteta”;

Uzimajući nadalje u obzir stavak 12. 1. Deklaracije Vijeća za provedbu mira koje se sastalo u Madridu 15. i 16. prosinca 1998. godine, koji je jasno iskazao da to Vijeće smatra uspostavu pravne države, kojoj bi svi građani vjerovali, preduvjetom dugotrajnog mira i samoodrživog gospodarstva sposobnoga privući i zadržati međunarodne i domaće ulagatelje;

Imajući u vidu potrebu da se kaznenopravni standardi

međunarodnoga prava utjelove u kazneno zakonodavstvo Bosne i Hercegovine, što će osigurati pravnu sigurnost i zaštitu ljudskih prava širom Bosne i Hercegovine;

Uzimajući u obzir da je slijedom gore rečenog Ministarstvo civilnih poslova i komunikacija Bosne i Hercegovine pripremilo Nacrt kaznenog zakona Bosne i Hercegovine s kojim se suglasio Ured visokoga predstavnika i koji je Vijeće ministara Bosne i Hercegovine na svojoj 95. sjednici 19. prosinca 2002. godine usvojilo te ga potom uputilo Parlamentarnoj skupštini Bosne i Hercegovine, čiji Zastupnički dom nije na svojoj 7. sjednici 13. siječnja 2003. usvojio prijedlog Vijeća ministara da se s predloženim Zakonom postupa po članku 104. Poslovnika Zastupničkog doma;

Žaleći što usprkos svemu rečenom, a što je trebalo biti dovoljno Parlamentarnoj skupštini Bosne i Hercegovine da spomenuti Kazneni zakon Bosne i Hercegovine usvoji, taj Zakon još nije usvojen;

Imajući na umu obvezu entitetâ i Distrikta Brčko Bosne i Hercegovina da usklade svoje kaznene zakone s Kaznenim zakonom Bosne i Hercegovine u cilju unaprjeđivanja ustrajne borbe protiv kriminaliteta u cijeloj Bosni i Hercegovini, koji bi inače nastavio ugrožavati gospodarska, fiskalna, komercijalna i druga socijalna prava i interese građana Bosne i Hercegovine, i posebice naglašavajući postignuti napredak u tome procesu do sada;

Imajući na umu oboje, i žurnost i potrebu usvajanja Kaznenog zakona Bosne i Hercegovine zbog svih iznad narečenih razloga te u cilju zaštite interesa građana Bosne i Hercegovine;

Razmotrivši i uzevši sve ovo u obzir, Visoki predstavnik ovime donosi

ODLUKU

Kojom se proglašava Kazneni zakon Bosne i Hercegovine,

koji je ovdje priložen kao sastavni dio ove odluke. Taj zakon stupa na snagu kao zakon Bosne i Hercegovine sukladno članku 252. toga Zakona, na privremenoj osnovi dok Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine taj zakon ne usvoji u dužnom obliku, bez izmjena i dopuna i bez pridodanih uvjeta.

Ova odluka na snagu stupa odmah i objavljuje se bez odgode u Službenim novinama Bosne i Hercegovine.

KAZNENI ZAKON BOSNE I HERCEGOVINE

Sarajevo, 24. siječnja 2003.

Paddy Ashdown

Visoki predstavnik